

ЗАТВЕРДЖЕНО:
Головою Ради Директорів
Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО»
16 липня 2009 року

Із змінами, затвердженими Рішенням
Загальних зборів учасників Асоціації
«ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО»
Протокол № 8 від 17.02.2022 року.

Президент Асоціації
«ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО»
Лукашенко Т.П.

РЕГЛАМЕНТ
постійно діючого Третейського суду при Асоціації
«ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО»
(нова редакція)

Київ
2022

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Постійно діючий третейський суд при Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО»

1. Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» (далі Постійно діючий Третейський суд / Третейський суд) є самостійним недержавним, незалежним, постійно діючим Третейським судом, що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про третейські суди» від 11 травня 2004 року N 1701-IV (з наступними змінами та доповненнями), Положенням про постійно діючий Третейський суд при Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО», затвердженим Головою Ради Директорів Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» 16 липня 2009 року із змінами, затвердженими рішенням Загальних зборів учасників Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» від 17.02.2022 року (Протокол № 8) і цим Регламентом.
2. Місцезнаходженням Постійно діючого третейського суду є: Україна, 01133, місто Київ, б.Лесі Українки, будинок 26-Б, 4-й поверх, кімната 428.

Стаття 2. Регламент та його застосування

1. Третейський розгляд справ у Постійно діючому третейському суді здійснюється відповідно до його Регламенту. Цей Регламент розроблений відповідно до Закону України «Про третейські суди» та визначає порядок і правила вирішення спорів у Постійно діючому третейському суді при Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО».
2. Якщо сторони домовилися про передачу спору до Постійно діючого третейського суду, вони за замовчуванням вважаються такими, що погодилися письмово на застосування Регламенту Третейського суду при вирішення спорів.
3. У всіх випадках, коли сторони домовилися про розгляд спору відповідно до цього Регламенту, але не зазначили або неточно/неповно зазначили повне найменування Постійно діючого третейського суду, вважається, що сторони погодилися на передачу спору на розгляд до Постійно діючого Третейського суду при Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО».
4. У цьому Регламенті наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:
третейська угода - угода юридичних та/або фізичних осіб про передачу спору на вирішення третейським судом;
третейський суд - третейський суддя або третейські судді, що вирішують конкретний спір, що формується шляхом призначення чи обрання третейських суддів (третейського судді);
третейський суддя - фізична особа, призначена сторонами у погодженому ними порядку або відповідно до цього Регламенту для вирішення конкретного спору;
третейський розгляд - процес вирішення спору та прийняття третейським судом рішення у справі;
сторони третейського розгляду - позивач та відповідач. Позивачами є юридичні та/або фізичні особи, які пред'явили позов про захист своїх порушених чи оспорюваних прав або охоронюваних законом інтересів. Відповідачами є юридичні та/або фізичні особи, яким пред'явлено позовні вимоги.
5. З усіх питань, прямо не врегульованих цим Регламентом, Постійно діючий третейський суд, третейські судді, сторони, треті особи, а також інші особи, які беруть

участь в третейському розгляді (експерти, перекладачі, свідки), повинні діяти сумлінно, у дусі його положень та докладати усіх розумних зусиль задля забезпечення справедливого, швидкого та економного завершення третейського розгляду і можливості виконання третейського рішення.

6. Будь-які зміни та доповнення до Регламенту Третейського суду оформлюються шляхом викладання Регламенту Третейського суду в новій редакції та затверджуються засновником Третейського суду, і набувають чинності після їх реєстрації в органах Міністерства юстиції України, згідно законодавства.
7. У випадку, коли після подання позовної заяви до Третейського суду набуває чинності нова редакція Регламенту, то до процедури третейського розгляду застосовуються норми нової редакції Регламенту, з урахуванням особливостей, встановлених Регламентом.
8. У випадку, коли після порушення третейського провадження у справі, до прийняття рішення Третейським судом, набула чинності нова редакція Регламенту, то до процедури розгляду такої справи застосовуються норми нової редакції Регламенту, з урахуванням особливостей, встановлених Регламентом.

Стаття 3. Законодавство про третейське вирішення спорів

1. Третейський суд вирішує спори на підставі Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів і міжнародних договорів України.
2. У випадках, передбачених законом або міжнародним договором України, третейський суд застосовує норми права інших держав.
3. У разі відсутності законодавства, що регулює певні спірні відносини, третейський суд застосовує законодавство, яке регулює подібні відносини, а за відсутності такого - аналогію права чи керується торговими та іншими звичаями, якщо вони за своїм характером та змістом властиві таким спірним відносинам.

Стаття 4. Правові підстави для передачі спору на розгляд до Постійно діючого третейського суду. Третейська угода

1. Постійно діючий третейський суд приймає до свого розгляду спори за наявності письмової угоди (домовленості) між сторонами про передачу йому усіх або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між сторонами у зв'язку із будь-якими конкретними правовідносинами незалежно від того, мають вони договірний характер чи ні. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі (контракті) або у вигляді окремої угоди.
2. Третейська угода вважається укладеною у письмовій формі, у тому числі електронній, якщо вона міститься в документі, підписаному сторонами, (в тому числі за допомогою кваліфікованого електронного підпису) або укладена шляхом обміну листами, електронними повідомленнями, якщо інформація, яка міститься у них, доступна для подальшого використання, повідомленнями по телетайпу, телеграфу, факсу або з використанням інших засобів зв'язку, що забезпечують фіксацію такої угоди, а також шляхом обміну позовною заявою та відзивом на позов, у яких одна із сторін стверджує про наявність третейської угоди, а інша проти цього не заперечує.

3. Посилання у договорі, контракті на документ, який містить умову про третейський розгляд спору, є третейською угодою за умови, що договір укладений у письмовій формі і це посилання є таким, що робить третейську угоду частиною договору.
4. Третейське застереження, що є частиною договору (контракту), повинно трактуватися як угода, яка не залежить від інших умов договору (контракту). Ухвалення рішення судом про недійсність договору не тягне за собою в силу закону недійсність третейської угоди.
5. У разі коли сторони не домовилися про інше при передачі спору до Постійно діючого третейського суду, а також при вказівці у третейській угоді на Постійно діючий третейський суд, цей Регламент розглядається як невід'ємна частина третейської угоди.
6. За будь-яких обставин у разі суперечності третейської угоди з цим Регламентом застосовуються положення Регламенту.

Стаття 5. Третейська угода і правонаступництво сторін

1. Якщо третейська угода укладена у вигляді третейського застереження, то вона вважається невід'ємною частиною договору (контракту) і стосовно неї діють такі самі правила правонаступництва, що й до договору (контракту) в цілому.
2. Якщо третейська угода укладена у вигляді окремої угоди, то у разі заміни кредитора у зобов'язанні він повинен повідомити нового кредитора про її існування. Зміна третейської угоди у такому випадку можлива лише за умови явно вираженої згоди іншої (інших) сторони (сторін) угоди.
3. У разі смерті або оголошення фізичної особи померлою, припинення юридичної особи шляхом реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення), заміни кредитора чи боржника в зобов'язанні, а також в інших випадках заміни особи у відносинах, щодо яких виник спір, після відкриття провадження у справі голова Постійно діючого третейського суду або третейський суд залучає до участі у справі правонаступника відповідного учасника.
4. Усі дії, вчинені під час третейського розгляду до вступу у справу правонаступника, обов'язкові для нього так само, як вони були обов'язкові для особи, яку правонаступник замінив.
5. Про заміну або про відмову в заміні учасника справи його правонаступником голова Постійно діючого третейського суду або третейський суд постановляє ухвалу.

Стаття 6. Місце третейського розгляду

1. Місцем третейського розгляду є місцезнаходження Постійно діючого третейського суду.
2. Сторони можуть домовитися про проведення третейського розгляду поза місцем знаходження Постійно діючого третейського суду. У такому разі всі додаткові витрати, пов'язані з проведенням розгляду, покладаються на сторони. У такому

випадку усі додаткові витрати, пов'язані з проведенням розгляду справи в іншому місці, покладаються на сторони порівну.

Стаття 7. Мова третейського розгляду

1. Третейський розгляд здійснюється українською мовою.
2. Вимога щодо мови стосується будь-якої письмової заяви чи іншого документа, що подається стороною, будь-якого засідання третейського суду, будь-якого рішення чи ухвали третейського суду та будь-якого листа, що надсилається стороні Постійно діючим третейським судом.
3. Сторона, яка надає документи чи письмові докази іншою мовою, ніж мова третейського розгляду, повинна забезпечити їх переклад українською мовою.
4. За письмовим клопотанням сторони третейський розгляд може здійснюватися за участю перекладача. Питання про участь перекладача у третейському розгляді вирішується третейським судом. На прохання сторони та за її рахунок Постійно діючий третейський суд може забезпечити сторону послугами перекладача під час третейського розгляду.

Стаття 8. Гласність третейського розгляду

1. Третейський розгляд здійснюється відкрито.
2. У разі коли проти відкритого третейського розгляду висунуто хоча б однією стороною заперечення з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, третейський розгляд проходить у закритому засіданні.
3. Якщо з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, третейський розгляд здійснюється у закритому засіданні, учасники третейського розгляду не мають право здійснювати фіксування третейського розгляду за допомогою приладів аудіо, відео та фотофіксації.

Стаття 9. Конфіденційність

1. Відомості, пов'язані з третейським розглядом справи, є конфіденційними.
2. Голова Третейського суду, його заступник, секретар і третейські судді не мають права розголошувати відомості та інформацію, що стали їм відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників.
3. Забороняється без згоди сторін вимагати від голови Третейського суду, його заступника, секретаря і третейських суддів надання документів, відомостей та інформації, якими вони володіють у зв'язку з третейським розглядом справи, крім випадків, передбачених законами України.
4. Надання відомостей щодо спорів, переданих на розгляд до Постійно діючого третейського суду, допускається лише на письмовий запит компетентних органів у випадках та з підстав, передбачених законами України.

Стаття 10. Учасники третейського розгляду

1. Учасниками третейського розгляду є сторони, їх представники, треті особи, свідки, експерти, спеціалісти, перекладачі.
2. Сторони можуть вести свої справи у Постійно діючому третейському суді та брати участь у третейському розгляді як безпосередньо, так і через належним чином уповноважених представників. Повноваження представника повинні бути підтверджені належним чином оформленою довіреністю або договором.
3. Позов може бути поданий спільно кількома позивачами або до кількох відповідачів.

Стаття 11. Участь у третейському розгляді третіх осіб

1. Питання щодо участі у третейському розгляді третіх осіб вирішується третейським судом на підставі письмового вмотивованого клопотання сторін або однієї із них. Клопотання про залучення третіх осіб до третейського розгляду повинне бути подано до закінчення строку подання відзиву на позовну заяву.
2. Участь третіх осіб у третейському розгляді допускається тільки за їх згодою та за згодою іншої сторони. Згода на участь у третейському розгляді третіх осіб повинна бути виражена у письмовій формі.

Стаття 12. Процесуальні права сторін

1. Сторони мають право:
 - 1) обирати третейського суддю (третейських суддів) відповідно до третейської угоди та цього Регламенту;
 - 2) ознайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, знімати копії;
 - 3) брати участь у засіданнях третейського суду;
 - 4) надавати докази та брати участь у їх дослідженні;
 - 5) заявляти клопотання, надавати письмові та усні пояснення з питань, що виникають під час третейського розгляду;
 - 6) заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників розгляду;
 - 7) заявляти відвід третейському судді (третейським суддям), експерту, спеціалісту;
 - 8) користуватися іншими процесуальними правами відповідно до третейської угоди та цього Регламенту.
2. Позивач протягом третейського розгляду, до до прийняття рішення Третейським судом, вправі змінити чи доповнити свої позовні вимоги за умови, що змінені позовні вимоги охоплюються третейською угодою, відмовитись від позову повністю або частково. Відповідач у зазначений період вправі змінити чи доповнити свої заперечення щодо позову, визнати позов повністю або частково.

Вищенаведене в рівній мірі застосовується щодо права сторони заявити вимоги про залік зустрічних вимог або подання зустрічного позову.

3. Сторони можуть укласти мирову угоду на будь-якій стадії третейського розгляду, до прийняття рішення Третейським судом.
4. Сторони зобов'язані сумлінно користуватися наданими їм процесуальними правами та не допускати зловживання ними, виявляти взаємну повагу до прав іншої сторони та дотримуватися передбачених цим Регламентом строків, а також строків, установлених третейським судом та головою Постійно діючого третейського суду.
5. Треті особи не користуються правом оскарження рішення Третейського суду.

Стаття 13. Подання та надсилання документів третейського розгляду. Обмін документами

1. Усі документи та докази, що стосуються третейського розгляду, висновки експертів та інші документи, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог або заперечень подаються сторонами безпосередньо до Постійно діючого третейського суду з доказами надсилання або передані (вручення) копій таких документів та доказів іншій стороні, з дотриманням правил, передбачених цією статтею.
2. Копії документів та доказів, висновків експертів та інших документів, що стосуються третейського розгляду, (в тому числі відзив на позов, заява про відвід третейського судді, клопотання, пояснення та інші документи, в яких сторони викладають свої доводи, міркування та заперечення), на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог або заперечень, що подаються однією із сторін до Постійно діючого третейського суду, повинні бути завчасно надіслані іншій стороні цінним листом з описом вкладення, або завчасно передані (вручені) повноважному представникові сторони особисто під розписку, а докази такого направлення, або передачі (вручення) повинні бути надані Постійно діючому третейському суду.
3. Постійно діючий третейський суд не бере до уваги відповідні документи та докази у разі відсутності підтвердження надсилання (надання) їх копій іншій стороні.

Стаття 14. Направлення документів Постійно діючим Третейським судом

1. Постійно діючий Третейський суд здійснює листування та надсилає сторонам документи Третейського суду (рішення, ухвали, повідомлення про час та дату третейського розгляду та інші процесуальні документи) у справі за адресою місцезнаходження (для юридичних осіб), яка вказана в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань на момент третейського розгляду, або за адресою місця проживання чи перебування (для фізичних осіб), яка зазначена в позовній заяві відзиві на позов, або за останнім відомим місцем проживання (перебування).
2. Сторони мають право звернутись до Постійно діючого Третейського суду з письмовим клопотанням, в якому зазначити адресу для здійснення листування та надсилання документів Третейського суду (рішення, ухвали, повідомлення про час та дату третейського розгляду та інші процесуальні документи) у справі, або адресу повноважного представника сторони, для здійснювати листування та надсилання документів Третейського суду у справі.

3. Документи, надіслані та вручені повноважному представнику сторони, вважаються такими, що вручені стороні.
4. Сторони під час третейського розгляду зобов'язані невідкладно повідомляти Постійно діючий третейський суд про зміну своєї адреси. У разі відсутності клопотання про зміну адреси місцезнаходження (для юридичних осіб), або місця проживання чи перебування (для фізичних осіб) документи Третейського суду (рішення, ухвали, повідомлення про час та дату третейського розгляду та інші процесуальні документи) у справі надсилаються учасникам справи, на останню відому Третейському суду адресу і вважається доставленими, навіть якщо учасник третейського розгляду за цією адресою більше не знаходиться або не проживає (перебуває).
5. Постійно діючий Третейський суд надсилає судові рішення, ухвали, повідомлення про час та дату третейського розгляду та інші процесуальні документи учасникам третейського провадження тільки цінним листом з описом вкладення або кур'єрською поштовою службою, чи вручає повноважному представникові сторони особисто під розписку.

Стаття 15. Порядок обчислення і сплати третейських витрат

1. Склад та розмір витрат, пов'язаних з розглядом спору третейським судом, порядок їх сплати і розподілу між сторонами встановлюється Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (Додаток № 1).

Розділ II. ВІДКРИТТЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 16. Відкриття третейського провадження у справі

1. Провадження у справі відкривається ухвалою голови або заступником голови Постійно діючого третейського суду, яка приймається у 5-денний термін з дня подачі належним чином оформленої позовної заяви в Третейський суд.
2. Позовна заява вважається оформленою належним чином, якщо вона за формою і змістом відповідає вимогам, викладеним цим Регламентом.
3. Датою подачі позовної заяви вважається день її вручення Третейському суду, а при відправленні позовної заяви поштою - дата штемпеля відділення поштового зв'язку за місцем відправлення.

Стаття 17. Форма і зміст позовної заяви

1. Позовна заява подається до Третейського суду в письмовій формі і підписується керівником юридичної особи або іншою особою, яка має право діяти без довіреності від імені позивача, або фізичною особою - підприємцем, або фізичною особою, або уповноваженим довіреністю представником позивача.
2. У разі якщо сторона подає позовну заяву у зв'язку з правовідносинами, які вже є предметом третейського розгляду між тими ж сторонами відповідно до цього Регламенту, голова Третейського суду на прохання будь-якої з сторін, або з власної

ініціативи може об'єднати вимоги, що містяться у різних позовних заявах в одне провадження.

3. У позовній заяві, що подається до Третейського суду, повинні зазначатися:

- а) повне найменування Третейського суду;
- б) дата подання позовної заяви;
- в) повне найменування і місцезнаходження сторін - юридичних осіб та/або прізвище, ім'я, по батькові, місця проживання сторін - фізичних осіб, засоби зв'язку (телефон, факс, електронна адреса);
- г) зміст позовних вимог, зазначення ціни позову, якщо позов підлягає грошовій оцінці; обґрунтований розрахунок сум, що стягуються чи оспорується;
- д) обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують;
- е) посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;
- ж) перелік документів та інших доказів, що додаються до заяви; зазначення доказів, які не можуть бути подані разом із позовною заявою (за наявності); зазначення щодо наявності у позивача або іншої особи оригіналів письмових або електронних доказів, копії яких додано до заяви;
- з) підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника.

4. До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:

- а) наявність третейської угоди;
- б) обґрунтованість позовних вимог;
- в) повноваження представника;
- г) відправлення іншим учасникам справи копії позовної заяви і доданих до неї документів листом з описом вкладення;
- д) сплату третейського збору у розмірі та порядку, встановленому Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (Додаток № 1).

5. У позовній заяві сторони можуть послатися на документи або інші обставини, що вони представляють надалі.

Стаття 18. Ціна позову

1. Позивач зобов'язаний вказати ціну позову.

2. Ціна позову визначається:

- а) у позовах про стягнення грошей - стягуваною сумою або сумою, оспорованою за виконавчим чи іншим документом, за яким стягнення провадиться у безспірному (безакцептному) порядку;
- б) у позовах про визнання права власності на майно або його витребування - ринковою вартістю майна;
- в) у позовах про спонукання до дії або бездіяльності - на основі наявних даних про майновий інтерес позивача.

3. Ціна позову не вказується щодо позовних вимог про укладення, зміну та розірвання, а також визнання недійсними договорів (контрактів). Сума третейських витрат щодо таких позовних вимог встановлюється Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту.

4. У позовах, що складаються з декількох позовних вимог, розмір кожної позовної вимоги повинен бути визначений окремо. Ціна позову визначається загальною сумою всіх позовних вимог.
5. Якщо позивач не визначив або неправильно визначив ціну позову, Третейський суд пропонує позивачеві визначити ціну позову з урахуванням положень цієї статті.
6. Якщо позивач не визначить або неправильно визначить ціну позову в наданий йому термін, Голова Третейського суду за власною ініціативою при прийнятті справи до провадження або за вимогою відповідача визначає ціну позову на основі наявних у справі матеріалів.

Стаття 19. Третейський збір

1. Позивач зобов'язаний при поданні позовної заяви сплатити третейський збір у розмірі, передбаченому Положенням про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (Додаток № 1). До сплати третейського збору позовна заява не вважається поданою.
2. У разі несплати позивачем третейського збору у визначеному розмірі та в установленний строк, ухвалою голови або заступником голови Постійно діючого третейського суду позов залишається без розгляду, а позовна заява разом з доданими до неї документами повертається позивачу.
3. Строк сплати третейського збору може бути продовжений за мотивованою заявою позивача на розумний період головою або заступником голови Постійно діючого третейського суду, якщо він визнає поважними причини несплати збору.
4. Складовою частиною третейського збору є реєстраційний збір. Реєстраційний збір - це збір, який призначений для покриття витрат, пов'язаних з початком третейського розгляду.
5. Розмір реєстраційного збору становить 30 (тридцять) відсотків розміру третейського збору, обчисленого згідно Положення про третейські витрати, яке є невід'ємною частиною цього Регламенту (Додаток № 1).
6. Реєстраційний збір не підлягає поверненню.

Стаття 20. Усунення недоліків позовної заяви

1. У разі коли позовна заява подана без дотримання вимог, передбачених цим Регламентом, Голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду постановляє ухвалу про залишення позову без руху в якій пропонує позивачу усунути виявлені недоліки поданої позовної заяви протягом п'ятнадцяти календарних днів з дня отримання позивачем відповідної ухвали.
2. У разі невиконання позивачем вимог ухвали про залишення позову без руху та не усунення недоліків позовної заяви в установленний строк, позовна заява ухвалою Голови чи заступника голови Постійно діючого третейського суду залишається без розгляду та повертається позивачу разом з доданими до неї документами.

3. Повернення позовної заяви без розгляду не позбавляє позивача права повторного подання позовної заяви.

Стаття 21. Вирішення питання про компетенцію Третейського суду при прийнятті позову

1. Під час відкриття третейського провадження голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду відповідно до укладеної сторонами третейської угоди та цього Регламенту вирішує питання про наявність чи відсутність у Постійно діючого третейського суду компетенції для розгляду конкретної справи.
2. Якщо голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду дійде висновку про відсутність або недійсність третейської угоди він відмовляє у відкритті третейського провадження, про що постановляє мотивовану ухвалу, яка надсилається сторонам. При цьому заявнику разом з ухвалою повертаються позовні матеріали. Сплачений заявником реєстраційний збір поверненню не підлягає.
3. У всіх інших випадках питання про компетенцію Третейського суду вирішується складом Третейського суду, який розглядає спір.

Стаття 22. Ухвала про відкриття третейського провадження

1. В ухвалі голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду про відкриття третейського провадження зазначаються:
 - а) номер справи;
 - б) дата прийняття ухвали;
 - в) найменування сторін;
 - г) підстави прийняття справи до провадження Третейського суду;
 - д) ціна позову та предмет спору;
2. В ухвалі про відкриття третейського провадження голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду пропонує:
 - 2.1. Сторонам протягом п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали обрати третейських суддів, відповідно до третейської угоди або положень цього Регламенту та сповістити їх ім'я і прізвища Третейському суду.
 - 2.2. Відповідачу протягом двадцяти днів з дня отримання ухвали надати відзив на позовну заяву і документи, що підтверджують заперечення проти позову.
3. Одночасно з ухвалою Третейського суду про відкриття третейського провадження сторонам направляються:
 - а) Положення про Постійно діючий третейський суд;
 - б) Регламент Постійно діючого третейського суду з Положенням про третейські витрати;
 - в) Список третейських суддів Постійно діючого третейського суду;
4. На прохання сторін або однієї із сторін строки, встановлені ухвалою про відкриття третейського провадження у справі, можуть бути продовженими, але не більш ніж на один місяць.

Стаття 23. Відзив на позовну заяву

1. Відповідач має право надати Третейському суду письмовий відзив на позовну заяву. У відзиві відповідач викладає заперечення проти позову.

2. Відзив повинен містити:

- а) найменування (ім'я) позивача і номер справи;
 - б) повне найменування і місцезнаходження сторін - юридичних осіб та/або прізвище, ім'я, по батькові, місця проживання сторін - фізичних осіб, засоби зв'язку (телефон, факс, електронна адреса);
 - в) мотиви повного або часткового відхилення вимог позивача з посиланням на законодавство;
 - г) докази, що обґрунтовують відхилення позовної вимоги;
 - д) докази направлення копій відзиву і доданих до нього документів позивачеві, іншим відповідачам листом з описом вкладення;
 - е) перелік документів та інших доказів, що додаються до відзиву.
3. До відзиву, підписаного представником відповідача, додається довіреність чи інший документ, що підтверджує повноваження представника відповідача.
4. Відзив на позовну заяву направляється позивачу та Третейському суду в строк, встановлений ухвалою голови або заступника голови Постійно діючого третейського суду про порушення третейського провадження у справі, якщо інше не передбачено третейською угодою сторін.
5. Якщо відповідач не подає відзив на позовну заяву, відповідно до положень цього Регламенту, третейський розгляд продовжується, при цьому, неподання відзиву не вважається визнанням позову, якщо інше не встановлено угодою сторін.

Стаття 24. Зустрічний позов

1. Відповідач має право на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття рішення у справі пред'явити зустрічний позов або вимогу про залік зустрічних вимог.
2. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним, зокрема, коли вони впливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть зараховуватися.
3. До зустрічного позову та вимоги про залік зустрічних вимог пред'являються ті ж самі вимоги, що і до первісного позову, включаючи вимоги про сплату третейських витрат Третейського суду.
4. Якщо внаслідок невиправданої затримки відповідачем пред'явлення зустрічного позову або вимоги про залік зустрічних вимог, третейський розгляд затягується, на відповідача за рішенням Третейського суду можуть бути покладені відшкодування додаткових витрат Третейського суду і витрат іншої сторони.
5. Сторона має право надати відзив на пред'явлений до неї зустрічний позов або вимогу про залік зустрічних вимог у порядку та строки, встановлені Третейським судом.

Стаття 25. Забезпечення позову

1. Голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду на стадії відкриття третейського провадження, або Третейський суд за заявою будь-якої сторони може

вжити заходи щодо забезпечення позову, які він вважає необхідними, з урахуванням положень цивільного та господарського процесуального законодавства.

2. Третейський суд може прийняти рішення про вжиття заходів щодо забезпечення позову та про покладення на будь-яку сторону обов'язку щодо надання належного забезпечення позову у зв'язку з такими заходами.
3. У разі необхідності примусового виконання рішення третейського суду про забезпечення позову сторони можуть звернутися до компетентного суду для отримання виконавчого документа.

Розділ III. ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 26. Склад Третейського суду

1. Склад третейського суду для розгляду справи формується шляхом обрання чи призначення третейських суддів виключно зі Списку третейських суддів Постійно діючого третейського суду та в порядку, встановленому цим Регламентом.
2. Третейський розгляд справи здійснюється Третейським судом у складі третейських суддів, які обираються сторонами або призначаються Головою Третейського суду з числа осіб, включених до Списку третейських суддів Постійно діючого третейського суду.
3. Третейські судді обираються Загальними зборами учасників Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» з числа фізичних осіб, які мають знання, досвід, ділові та моральні якості, необхідні для вирішення спору.

Голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду обирається Загальними зборами учасників Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО».

Голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду представляють Третейський суд у його відносинах з іншими організаціями, підприємствами і установами, державними органами, загальними судами, господарськими судами та іншими особами. При організації діяльності Третейського суду голова та його заступник виконують функції, передбачені цим Регламентом та Положенням про Третейський суд. Голова Третейського суду та заступник голови Третейського суду мають право бути третейськими суддями у вирішенні спорів Третейським судом.

Список обраних третейських суддів, у тому числі голови Третейського суду та його заступника, подається до органів юстиції, відповідно до законодавства. У разі змін складу третейських суддів, такі зміни подаються до органів міністерства юстиції України протягом 15 днів з моменту їх виникнення.

Третейськими суддями Третейського суду не можуть бути: особи, які не досягли повноліття, та особи, які перебувають під опікою чи піклуванням; особи, які не мають кваліфікації, визначеної Регламентом; особи, які мають судимість; особи, визнані в судовому порядку недієздатними, судді судів загальної юрисдикції або Конституційного Суду України.

4. У разі одноособового вирішення спору Третейський суддя постійно діючого Третейського суду повинен мати вищу юридичну освіту. У разі колегіального вирішення спору вимоги щодо наявності вищої юридичної освіти поширюються лише на головуючого складу Третейського суду.
5. При вирішенні спору Постійно діючим третейським судом для вирішення конкретного спору угодою сторін можуть бути встановлені додаткові вимоги до Третейських суддів.
6. Сторони можуть за своїм розсудом у третейській угоді визначити число третейських суддів, у тому числі одного. За всіх умов Третейський суд може розглядати справу в будь-якій непарній кількості третейських суддів.
7. Якщо немає угоди сторін про кількість третейських суддів, то третейський розгляд здійснюється в складі трьох третейських суддів, які обираються або призначаються відповідно до цього Регламенту.

Стаття 27. Формування складу Третейського суду

1. Формування складу третейського суду здійснюється в порядку, встановленому цим Регламентом.
2. Якщо сторони в третейській угоді не погодили іншого, то формування складу третейського суду в Постійно діючому третейському суді здійснюється в такому порядку:
 - 2.1. При третейському розгляді справи у складі трьох третейських суддів кожна сторона обирає одного третейського суддю, а обрані у такий спосіб третейські судді протягом п'яти днів призначають ще одного третейського суддю – головуючого складу Третейського суду у справі, а його призначення оформляється ухвалою, яку підписують третейські судді, які призначили такого третейського суддю.
 - 2.1.1. Строк для обрання сторонами третейських суддів для розгляду справи встановлюється ухвалою про відкриття третейського провадження та не може буде меншим п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали Третейського суду про відкриття третейського провадження.
3. Якщо сторона не обере третейських суддю у строк, визначений ухвалою про відкриття третейського провадження, або якщо обрані сторонами третейські судді протягом п'яти днів з моменту обрання не призначать ще одного третейського суддю, третейського суддю (третейських суддів) призначає голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду, про що ним постановляється ухвала.
4. У разі формування одноособового складу третейського суду третейський суддя призначається сторонами у строк, визначений ухвалою про відкриття третейського провадження. Строк, установлений сторонам для призначення третейського судді, може бути продовжений головою Постійно діючого третейського суду за мотивованою заявою сторін чи однієї із них. Якщо сторони у визначений строк не призначать третейського суддю, третейський суддя призначається головою Постійно діючого третейського суду або його заступником, про що ним постановляється ухвала.

5. Ухвала голови Постійно діючого третейського суду або його заступника про призначення третейського судді (третейських суддів) є остаточною і не підлягає оскарженню.
6. Якщо у спорі беруть участь два або більше позивачів або відповідачів, то при колегіальному розгляді справи, як позивачі, так і відповідачі обирають по одному третейському судді, якщо третейською угодою не передбачене інше.

Якщо сторони (одна з сторін) не зроблять зазначеного спільного обрання третейського судді у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання ухвали про відкриття третейського провадження, третейський розгляд здійснюється у складі трьох суддів, які призначаються головою або заступником голови Постійно діючого третейського суду.
7. Головуючий суддя складу Третейського суду у справі, що розглядається, обирається не менш як двома третинами від призначеного складу третейського суду.
8. При формуванні складу третейського суду необхідно враховувати, що:
 - а) у разі одноособового вирішення спору третейський суддя повинен мати вищу юридичну освіту;
 - б) у разі колегіального вирішення спору вимоги щодо наявності вищої юридичної освіти поширюються лише на головууючого складу третейського суду.
9. Ухвала, прийнята відповідно до цієї статті Регламенту, є остаточною і не підлягає оскарженню.

Стаття 28. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

1. Третейські судді не є представниками сторін. Третейським суддею може бути призначена чи обрана особа, яка прямо чи опосередковано не заінтересована в результаті вирішення спору, а також має визнані сторонами знання, досвід, ділові та моральні якості, необхідні для вирішення спору.
2. Відвід третейському судді може бути заявлено у таких випадках:
 - а) якщо третейський суддя особисто чи опосередковано заінтересований у наслідках розгляду справи;
 - б) якщо третейський суддя є родичем однієї зі сторін, що приймають участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках;
 - в) на прохання третейського судді або за спільним рішенням сторін;
 - г) у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його обрання чи призначення;
 - д) у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення чи обрання, невиконання ним обов'язків третейського судді у конкретній справі;
 - е) у разі виявлення невідповідності третейського судді вимогам, встановленим статтею 18 Закону України «Про третейські суди»;
 - ж) якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою;
 - з) якщо існують обставини, що викликають обґрунтовані сумніви щодо неупередженості або незалежності третейського судді.

3. Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, але була відведена чи заявила самовідвід, як сторона, представник сторони або в будь-якій іншій якості.

Стаття 29. Обов'язок третейського судді заявити про підстави для його відводу чи самовідводу

1. Третейські судді незалежні, об'єктивні і неупереджені при виконанні своїх обов'язків.
2. Третейський суддя перед прийняттям обрання чи призначення у конкретній справі повинен письмово повідомити голову Третейського суду про будь-які обставини, які є підставами для його відводу чи самовідводу відповідно до статті 28 цього Регламенту.
3. Третейський суддя повинен без зволікання повідомити сторони про підстави його відводу чи самовідводу, зазначених в цьому Регламенті, що виникли після початку третейського розгляду, та заявити самовідвід.

Стаття 30. Порядок відводу третейського судді

1. За наявності підстав, зазначених у статті 28 цього Регламенту, сторона може заявити про відвід третейському судді (третейським суддям), який призначений для розгляду справи, або третейському судді, якого обрано для розгляду справи стороною, лише у разі, якщо обставини, які є підставою для відводу третейського судді, стали відомі цій стороні після його призначення чи обрання.
2. Сторона, що вирішила заявити відвід третейському судді, повинна протягом трьох днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді відповідно до цього Регламенту, подати голові Третейського суду мотивовану письмову заяву про відвід третейського судді з доказами направлення копії цієї заяви іншій стороні (сторонам) цінним листом з описом вкладення.

У разі пропуску встановленого строку питання про прийняття заяви про відвід третейського судді вирішується головою Третейського суду залежно від причин пропуску строку.
3. За відсутності заперечень іншої сторони щодо заявленого відводу, третейський суддя є відведеним з дня подання стороною заяви про його відвід.
4. Якщо інша сторона не погоджується з відводом третейського судді, вона має право протягом п'яти днів з дня отримання копії заяви про відвід подати голові Третейського суду свої мотивовані заперечення. В цьому випадку питання про відвід вирішується головою Третейського суду спільно з іншими третейськими суддями, призначеними чи обраними для розгляду справи, протягом п'яти днів з моменту отримання заперечень сторони. За результатами розгляду питання про відвід третейського судді постановляється ухвала.
5. Якщо протягом десяти днів після відводу такого третейського судді сторони не погодять іншої кандидатури, то в такому випадку, третейський суддя призначається головою Третейського суду.

Стаття 31. Припинення повноважень третейського судді. Заміна третейського судді

1. Повноваження складу третейського суду, яким вирішувався спір, припиняються після прийняття ним рішення з конкретної справи.
2. У випадках, передбачених статтями 47 - 49 Закону України «Про третейські суди», повноваження складу третейського суду поновлюються і припиняються після проведення зазначених у цих статтях процесуальних дій.
3. Повноваження третейського судді можуть бути припинені достроково:
 - а) за згодою сторін;
 - б) у разі відводу чи самовідводу третейського судді;
 - в) у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
 - г) у разі набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено дієздатним чи недієздатним;
 - д) у разі його смерті, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим рішенням суду, що набрало законної сили;
 - е) у разі виключення Загальними зборами учасників Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» зі Списку третейських суддів Третейського суду.
4. Припинення повноважень третейського судді здійснюється головою Третейського суду, ухвала якого є остаточною і оскарженню не підлягає.
5. У разі, якщо повноваження третейського судді припинені достроково, інший третейський суддя призначається чи обирається згідно з правилами, які застосовувалися при призначенні чи обранні третейського судді, який замінюється.

Стаття 32. Дії Третейського суду у випадку заміни третейського судді, набуття чинності нової редакції Регламенту Третейського суду

1. Якщо в ході третейського розгляду відбулася заміна третейського судді, то знову сформований склад Третейського суду вирішує питання, з урахуванням думки сторін, про те, чи варто заново розглядати питання, які вже розглядалися на попередніх засіданнях третейського розгляду справи, що відбулися до заміни третейського судді.
2. У випадку, коли після подання позовної заяви до Третейського суду набуває чинності нова редакція Регламенту, то до процедури розгляду такої справи застосовуються норми нової редакції Регламенту, яка обов'язково направляється сторонам.
3. У випадку, коли після порушення третейського провадження у справі, до прийняття рішення Третейським судом, набула чинності нова редакція Регламенту, то до процедури розгляду такої справи застосовуються норми нової редакції Регламенту, при цьому склад Третейського суду направляє сторонам нову редакцію Регламенту Третейського суду та одночасно з цим вирішує питання, про те, чи варто заново розглядати справу, або заново розглядати питання, які вже розглядалися на попередніх засіданнях з розгляду справи, з урахуванням положень нової редакції Регламенту.
4. У випадку, коли після порушення третейського провадження у справі, до прийняття рішення Третейським судом, Загальними зборами учасників Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» обрано новий склад третейських суддів Третейського суду і це

призвело до припинення повноважень судді (суддів) складу Третейського суду, або всього складу Третейського суду, який розглядав справу, сторонам направляється нова редакція списку третейських суддів Третейського суду, після чого сторони формують склад Третейського суду у справі, відповідно до положень Регламенту. При цьому справа підлягає розгляду спочатку.

В такому випадку провадження у справі зупиняється до моменту формування сторонами складу Третейського суду у справі.

Стаття 33. Відвід і заміна експерта, перекладача, спеціаліста, або секретаря Третейського суду

1. За наявності підстав, передбачених статтею 28 цього Регламенту, стороною може бути заявлений відвід спеціалісту, експертові, перекладачеві або секретарю Третейського суду, що приймають участі у справі.
2. Питання про відвід і заміну спеціаліста, експерта, перекладача або секретаря Третейського суду, порушене за мотивованою письмовою заявою сторони, вирішується складом Третейського суду, що розглядає спір.

Розділ IV. ТРЕТЕЙСЬКИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 34. Строки третейського розгляду справи

1. Третейський розгляд справи повинен бути здійснений у розумні строки. Строк розгляду справи Третейським судом не повинен перевищувати 6 (шести) місяців з дати формування складу третейського суду, яким вирішується спір. В окремих випадках, за вмотивованим клопотанням однієї із сторін, або за вмотивованою ухвалою складу Третейського суду, строк розгляду справи може бути продовжено. При цьому не враховується час, на який справа була зупинена з підстав, визначених Регламентом.
2. В процесі третейського розгляду справи Третейським судом встановлюються строки для надання учасниками третейського розгляду пояснень, подання заяв, документів, доказів по справі та вчинення інших процесуальних дій.
3. Зупинення провадження у справі зупиняє перебіг строків третейського розгляду. Зупинення цих строків починається з моменту настання тієї події, внаслідок якої Третейський суд зупинив провадження.
4. Третейський суд поновлює або продовжує строк, встановлений ухвалою Третейського суду, законом, та цим Регламентом, за клопотанням учасників третейського розгляду, у разі його пропущення з поважних причин.
5. Одночасно з клопотанням про поновлення чи продовження строку може бути вчинено ту дію або подано той документ чи доказ, стосовно якого заявлено клопотання.
6. З питань, зазначених у цій статті, Третейським судом виноситься ухвала.
7. Всі інші строки, пов'язані з третейським розглядом, визначені у конкретних статтях цього Регламенту.

8. Обчислення строків:

- а) Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року строку.
- б) Строк, обчислюваний місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо закінчення строку, обчислюваного місяцями, припадає на такий місяць, що відповідного числа не має, строк закінчується в останній день цього місяця.
- в) Якщо закінчення строку припадає на вихідний, святковий чи інший неробочий день, останнім днем строку є перший після нього робочий день.
- г) Перебіг строку, закінчення якого пов'язане з подією, яка повинна неминуче настати, закінчується наступного дня після настання події.
- д) Останній день строку триває до 24 години. Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення заява, інші документи чи матеріали або грошові кошти здано на пошту чи передані іншими відповідними засобами зв'язку.

Стаття 35. Повідомлення про час, місце проведення засідання Третейського суду

- 1. Склад Третейського суду не пізніше п'яти днів з дня остаточного формування складу Третейського суду виносить і надсилає сторонам ухвалу про призначення справи до розгляду, в якій зазначає дату, час і місце проведення третейського розгляду справи Третейським судом, а також зобов'язує сторони вчинити необхідні дії, та встановлює строки їх виконання.
- 2. Ухвала Третейського суду про призначення справи до розгляду повинна бути направлена сторонам не пізніше ніж за три дні до дати третейського розгляду справи.

Стаття 36. Розгляд справи Третейським судом

- 1. Для викладення сторонами своїх позицій, дослідження доказів та проведення дебатів Третейський суд проводить третейський розгляд справи у судовому засіданні Третейського суду з повідомленням (викликом) сторін. Сторона може просити третейський суд про проведення третейського розгляду справи за її відсутності.
- 2. Сторони можуть домовитися про розгляд справи на підставі письмових матеріалів без повідомлення (виклику) сторін в засідання Третейського суду.
- 3. Третейський суд може також здійснити розгляд справи на підставі письмових документів за відсутності такої домовленості сторін, якщо жодна з них не просить провести третейський розгляд справи у судовому засіданні Третейського суду з повідомленням (викликом) сторін.
- 4. Під час розгляду справи Третейським судом можуть вирішуватися питання та встановлюватися строки для надання пояснень, подання заяв, документів, доказів та вчинення інших процесуальних дій.
- 5. Під час розгляду справи Третейським судом можуть вирішуватися питання про виклик свідків в засідання Третейського суду, призначення експертизи тощо.
- 6. Під час розгляду справи Третейським судом сторона може подати Третейському суду письмову заяву про виклик свідків.

7. Сторона, що подає заяву про виклик свідка (свідків), повинна вказати його прізвище, ім'я, по-батькові, місце проживання (перебування) й обставини, які цей свідок може підтвердити. Явку свідка в засідання Третейського суду забезпечує сторона, яка подає заяву про його виклик.
8. Третейський суд на початку третейського розгляду повинен з'ясувати у сторін можливість завершення справи мировою угодою та в подальшому сприяти вирішенню спору шляхом укладення мирової угоди на всіх стадіях третейського розгляду.

Стаття 37. Порядок ведення третейського розгляду

1. Склад Третейського суду визначає порядок ведення третейського розгляду відповідно до положень третейської угоди, Закону України «Про третейські суди» і цього Регламенту.
2. За умови дотримання положень Закону України "Про третейські суди" і цього Регламенту сторони можуть за своїм розсудом домовитися про процедуру розгляду справи Третейським судом.

У випадку відсутності такої угоди Третейський суд веде третейський розгляд відповідно до положень цього Регламенту так, як він вважає доцільним.
3. Протокол засідання Третейського суду ведеться у разі наявності угоди між сторонами про ведення протоколу або у випадку, коли склад Третейського суду з врахуванням обставин справи вважає за доцільне ведення протоколів засідання.
4. В таких випадках для ведення протоколу за згодою третейських суддів (третейського судді) сторонами може бути призначений секретар третейського розгляду. За його відсутності третейські судді можуть обрати секретаря із складу (крім головуючого) третейського суду, яким вирішується спір.
5. У протоколі засідання третейського суду зазначаються:
 - а) дата та місце розгляду справи;
 - б) прізвища третейських суддів і секретаря;
 - в) суть спору;
 - г) найменування сторін, їхніх представників, свідків, експертів, інших осіб, які беруть участь у розгляді справи;
 - д) заяви та клопотання сторін;
 - е) вказівки та вимоги до сторін по справі, висунуті третейським судом;
 - ж) розклад засідань третейського суду;
 - з) зміст пояснень сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;
 - и) подані під час третейського розгляду докази, відомості про їх огляд;
 - к) узгодження сторонами питання про необхідність зберігання та умови зберігання рішень третейського суду;
 - л) витрати, понесені сторонами.
6. Протокол підписується секретарем та всіма третейськими суддями, які розглядали справу.

Стаття 38. Заява про відсутність компетенції Третейського суду

1. Склад Третейського суду самостійно вирішує питання про наявність або відсутність у нього компетенції для розгляду конкретної справи.
2. Сторона має право заявити про відсутність у Третейського суду компетенції щодо переданого на його вирішення спору до початку розгляду справи по суті.

Обрання стороною третейського судді або її участь в обранні третейського судді не позбавляє сторону права зробити таку заяву.

3. Сторона має право заявити про перевищення третейським судом меж його компетенції, якщо в процесі третейського розгляду виникне питання, розгляд якого не передбачено третейською угодою або яке не може бути предметом такого розгляду відповідно до Регламенту Третейського суду.
4. У випадках, передбачених частинами другою та третьою цієї статті, Третейський суд повинен відкласти розгляд справи або зупинити розгляд справи по суті до вирішення ним питання щодо наявності у нього відповідної компетенції.

З питань наявності чи відсутності компетенції Третейський суд виносить мотивовану ухвалу.

5. Якщо Третейський суд дійде висновку щодо неможливості розгляду ним конкретного спору внаслідок відсутності у нього компетенції, третейський розгляд припиняється.

Стаття 39. Надання і дослідження доказів

1. Кожна сторона третейського розгляду повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.
2. Третейський суд вправі також з власної ініціативи або на прохання будь-якої із сторін, якщо визнає таке прохання обґрунтованим, призначити проведення експертизи чи викликати та заслухати свідка.
3. Доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких третейський суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. Ці дані повинні бути підтверджені такими засобами доказування: письмовими та речовими доказами, поясненнями сторін, а також висновками експертів і показаннями свідків. Обставини справи, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування.
4. Письмовими доказами є листи, акти, транспортні, банківські та інші документи і матеріали, що містять відомості про обставини, які мають значення для вирішення спору.
5. Письмові докази подаються в оригіналі або в копії, завірених стороною, що подає такі докази. На вимогу третейського суду сторона зобов'язана надати оригінал будь-якого з поданих нею документів.
Копії документів вважаються засвідченими належним чином, якщо їх засвідчено в порядку, встановленому чинним законодавством. Учасник справи підтверджує відповідність копії письмового доказу оригіналу, який знаходиться у нього, своїм

підписом та відбитком печатки, за наявності (у разі якщо доказ надається юридичною особою) із зазначенням посади особи, яка своїм підписом підтверджує відповідність копії письмового доказу оригіналу, та дати такого засвідчення.

6. Учасник справи, який подає письмові докази в копіях (електронних копіях), повинен зазначити про наявність у нього або іншої особи оригіналу письмового доказу.
7. Якщо подано копію (електронну копію) письмового доказу, Третейський суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи може витребувати у відповідної особи оригінал письмового доказу.
8. Якщо оригінал письмового доказу не поданий, а учасник справи або суд ставить під сумнів відповідність поданої копії (електронної копії) оригіналу, такий доказ не береться судом до уваги.
9. Речовими доказами є предмети, які можуть служити засобами встановлення обставин, що мають значення для вирішення спору.
10. Оцінка доказів проводиться третейськими суддями за їх внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.
11. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору.
12. Якщо Третейський суд визнає за необхідне одержати документи від підприємств, установ, організацій, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх Третейському суду.
13. Третейський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи.
14. Ніякі докази не мають для Третейського суду заздалегідь встановленої сили.

Стаття 40. Призначення експертизи

1. Третейський суд з метою правильного вирішення спору має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для роз'яснення питань, що потребують спеціальних знань.
2. Коло питань, які необхідно поставити перед експертами, визначається Третейським судом з врахуванням пропозицій сторін, що приймають участь у третейському розгляді справи.
3. Третейський суд може зобов'язати сторони надати експерту будь-якої інформації, що стосується справи, або пред'явлення до огляду чи надання можливості огляду будь-яких документів, товарів та іншого майна, що має відношення до справи.
4. Експертиза проводиться експертами відповідних установ або інших фахівців, визначених Третейським судом. Експертом може бути призначена будь-яка особа, яка володіє необхідними знаннями для надання висновку.

5. Про призначення експертизи Третейський суд виносить ухвалу, в якій встановлює коло питань, які мають бути роз'яснені експертом, а також визначає кому доручається проведення експертизи.
6. Наслідки невиконання стороною вимог Третейського суду про призначення експертизи визначаються складом Третейського суду, що розглядає справу, з врахуванням всіх обставин, що мають значення для вирішення конкретного спору.
7. Висновок експерта повинен містити докладний опис проведених досліджень, зроблені в результаті їх висновки і обґрунтовані відповіді на поставлені Третейським судом питання. Якщо під час проведення експертизи встановлюються обставини, що мають значення для правильного вирішення спору, з приводу яких експерту не були поставлені питання, у висновку він викладає свої міркування і щодо цих обставин.
8. Висновок експерта подається Третейському суду в письмовій формі.
9. Третейський суд направляє сторонам копію експертного висновку і пропонує в письмовій формі висловити свою думку відносно проведеної експертизи.
10. У разі відсутності домовленості про інше, експерт з ініціативи Третейського суду повинен взяти участь у засіданні третейського суду, де сторонам надається можливість ставити йому запитання.
11. Якщо інше не передбачено угодою сторін, висновок експерта не є обов'язковим для Третейського суду і оцінюється наряду з іншими доказами.
12. Відхилення Третейським судом висновку експерта повинно бути мотивованим у рішенні.
13. У разі потреби проведення додаткових досліджень, а також у випадку суперечливості висновків декількох експертів, Третейський суд може призначити додаткову експертизу або призначити інших експертів, якщо тільки сторони не домовилися про те, що висновок експерта повинен бути остаточним з будь-якого конкретного питання.

Стаття 41. Наслідки непередставлення сторонами доказів або неявки сторони в засідання Третейського суду

1. Непредставлення стороною належних доказів, або неявка в засідання Третейського суду сторін або їхніх представників, що були належним чином сповіщені про розгляд справи і проведення засідання Третейського суду, не є перешкодою для третейського розгляду справи та прийняття рішення, якщо причина непередставлення документів або неявки сторін в засідання визнана Третейським судом неповажною.

Стаття 42. Відкладення розгляду справи та перерва в засіданні Третейського суду.

1. Третейський суд може відкласти розгляд справи:
 - а) у випадку необхідності витребувати нові докази;
 - б) у зв'язку з неявкою в засідання Третейського суду представника сторони при відсутності в матеріалах справи підтвердження направлення стороні повідомлення про день третейського розгляду справи.

2. Третейський розгляд може бути також відкладено за наявності інших обставин, що перешкоджають, на думку складу Третейського суду, вирішенню спору в даному засіданні.
3. Відкладаючи розгляд справи, Третейський суд виносить мотивовану ухвалу.
4. На прохання будь-якої з сторін або з власної ініціативи Третейський суд для здійснення сторонами певних дій або представлення додаткових доказів може оголосити сторонам про перерву в засіданні Третейського суду на строк не більше двадцяти днів, про що сторони повідомляються Третейським судом під розписку безпосередньо під час третейського розгляду справи.

Стаття 43. Зупинення третейського розгляду

1. У зв'язку з виникненням обставин, що перешкоджають третейському розгляду, строк дії яких не може бути передбачений, на прохання будь-якої із сторін або з власної ініціативи Третейський суд може зупинити розгляд справи на невизначений строк. У цьому разі Третейський суд постановляє мотивовану ухвалу.
2. Після припинення дії обставин, що обумовили зупинення третейського розгляду, Третейський суд поновлює третейський розгляд, про що постановляє мотивовану ухвалу.

РОЗДІЛ V. ЗАВЕРШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО РОЗГЛЯДУ. РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 44. Закінчення третейського розгляду справи

1. Третейський розгляд справи завершується:
 - 1) ухваленням третейським судом рішення по суті спору;
 - 2) укладенням сторонами мирової угоди;
 - 3) постановленням третейським судом ухвали про припинення третейського розгляду.

Стаття 45. Закінчення третейського розгляду справи укладенням мирової угоди

1. Третейський суд на початку розгляду справи повинен з'ясувати у сторін можливість закінчити справу мировою угодою та в подальшому сприяти вирішенню спору шляхом укладення мирової угоди на всіх стадіях процесу.
2. Сторони мають право закінчити справу укладенням мирової угоди як до початку третейського розгляду, так і на будь-якій його стадії до прийняття рішення.
3. За клопотанням сторін Третейський суд приймає рішення про затвердження мирової угоди. Мирова угода може стосуватися лише прав і обов'язків сторін щодо предмета спору.
4. Зміст мирової угоди викладається безпосередньо в рішенні Третейського суду.

Стаття 46. Прийняття рішення Третейським судом

1. Після того як Третейський суд переконається, що сторони мали достатньо можливостей для викладення своєї позиції та для подання доказів, Третейський суд оголошує про завершення третейського розгляду у частині дослідження обставин справи і переходить до ухвалення рішення.
2. Прийняття рішення у справі відбувається на закритій нараді Третейського суду.
3. Якщо при ухваленні рішення Третейський суд дійде висновку про неможливість його ухвалення у зв'язку з тим, що ті чи інші обставини, які мають суттєве значення для вирішення спору, залишились не з'ясованими, Третейський суд може відновити третейський розгляд справи, про що постановляє ухвалу. У цьому разі Третейський розгляд справи провадиться виключно в межах з'ясування обставин, що потребують додаткового дослідження.
4. Рішення ухвалюється третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або більшістю голосів третейських суддів, які входять до складу Третейського суду при колегіальному розгляді справи. Третейський суддя, який не згодний з прийнятим рішенням (частково або в цілому), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, яка додається до рішення Третейського суду та є його невід'ємною частиною.

Стаття 47. Оголошення рішення Третейського суду і направлення його сторонам

1. Рішення Третейського суду оголошується в засіданні Третейського суду.
2. Третейський суд вправі оголосити лише вступну та резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм повного тексту рішення, мотивоване рішення має бути направлене сторонам у строк, який не перевищує двадцяти днів з дня оголошення вступної та резолютивної частини рішення.
3. Кожній стороні направляється по одному примірнику рішення.
4. У разі відмови сторони одержати рішення Третейського суду або її неявки без поважних причин в засідання Третейського суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 48. Форма і зміст рішення

1. Рішення Третейського суду викладається у письмовій формі.
2. У рішенні Третейського суду повинні бути зазначені:
 - а) назва Третейського суду;
 - б) дата прийняття рішення;
 - в) склад Третейського суду і порядок його формування;
 - г) місце Третейського розгляду;

- д) сторони, їх представники та інші учасники третейського розгляду, що брали участь у розгляді справи Третейським судом;
 - е) висновок про компетенцію Третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою;
 - ж) стислий виклад позовної заяви, відзиву на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду;
 - з) встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами, мотиви, з яких Третейський суд відхилив доводи, докази та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін;
 - и) висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог;
 - к) норми законодавства, якими керувався Третейський суд при прийнятті рішення.
3. Висновки Третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин.
4. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються:
- а) сторона, на користь якої вирішено спір;
 - б) сторона, з якої за рішенням Третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій;
 - в) розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дії, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматися за рішенням Третейського суду;
 - г) строк сплати коштів та/або строк і спосіб виконання таких дій;
 - д) порядок розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з вирішенням спору Третейським судом;
 - е) інші обставини, які Третейський суд вважає за необхідне зазначити.
 - ж) Рішення Третейського суду підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом Третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку. Окрема думка третейського судді додається до рішення Третейського суду.
5. Підписане рішення Третейського суду скріплюється підписом Президента Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО» та печаткою Асоціації «ДІЛОВЕ ПАРТНЕРСТВО».

Стаття 49. Додаткове рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення Третейського суду звернутися до Третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.
2. Заяву про прийняття додаткового рішення має бути розглянуто тим складом Третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання Третейським судом.
3. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення Третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви про прийняття додаткового рішення.

Стаття 50. Роз'яснення рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.
2. Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом Третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її отримання Третейським судом.
3. За результатами розгляду заяви виноситься ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення, або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення.
4. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, Третейський суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 51. Виправлення рішення

1. Третейський суд у тому самому складі з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки чи будь-які інші неточності, про що постановляється ухвала, яка є складовою частиною рішення.
2. Заява про виправлення у рішенні описок, арифметичних помилок чи будь-яких інших неточностей повинна бути подана стороною до Постійно діючого третейського суду протягом десяти днів після одержання рішення. Ініціатива третейського суду про виправлення у рішенні описок, арифметичних помилок чи будь-яких інших неточностей може бути реалізована протягом десяти днів з дня підписання рішення третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або з дня підписання рішення останнім третейським суддею, що входив до колегіально складу третейського суду.

Стаття 52. Ухвала про припинення третейського розгляду

1. Третейський суд приймає ухвалу про припинення третейського розгляду у таких випадках:
 - 1) спір не підлягає вирішенню у третейських судах;
 - 2) є рішення компетентного суду між тими самими сторонами, з того самого предмета і з тих самих підстав;
 - 3) позивач відмовився від позову;
 - 4) сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;
 - 5) підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано і спірні правовідносини не допускають правонаступництва;
 - 6) Постійно діючий третейський суд не має компетенції щодо переданого на його розгляд спору;
 - 7) у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва;
 - 8) третейський суд визнає, що продовження третейського розгляду стало з якоїсь причини неможливим.

2. До сформування складу третейського суду ухвалу про припинення третейського розгляду постановляє голова або заступник голови Постійно діючого третейського суду. Підставами для припинення третейського розгляду є:
 - 1) відмова позивача від позову;
 - 2) угода сторін про припинення третейського розгляду;
 - 3) несплата позивачем третейського збору у визначеному розмірі та установлений строк;
 - 4) коли подальший третейський розгляд стає з будь-яких інших, не перерахованих вище, причин неможливим.

Стаття 53. Зберігання матеріалів справ, розглянутих Третейським судом

1. Всі процесуальні документи сторін (позов, відзив на позов, клопотання, тощо), надані сторонами письмові докази та процесуальні документи Третейського суду повинні зберігатися у справі в прошитому та пронумерованому вигляді.
2. Справи, розглянуті Третейським судом, зберігаються протягом десяти років з дня прийняття рішення Третейського суду.

Стаття 54. Обов'язковість рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, крім випадків передбачених ст. 51 Закону України «Про третейські суди».
2. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення Третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.
3. Рішення третейського суду підлягає виконанню в установлений ним строк. Якщо строк виконання у рішенні не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.
4. Сторони та Третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.
5. Заява про видачу виконавчого документу на примусове виконання рішення Третейського суду подається до компетентного суду за місцем проведення третейського розгляду протягом трьох років з дня ухвалення рішення Третейським судом.

